

opusdei.org

Carta del prelat (maig de 2015)

Mons. Xavier Echevarría
suggereix acudir a la pregària
per "recompondre fins a la més
mínima fissura" en la relació
entre les persones d'una
família.

05/05/2015

Estimats, que Jesús em guardi les
filles i els fills!

El començament del mes de maig,
especialment dedicat a la Mare de
Déu en moltes nacions, ens recorda

que hem de portar a tot arreu
l'ambient de Natzaret, les virtuts i les
maneres de comportar-se de la
Sagrada Família, d'una manera molt
especial a través del exemple de
santa Maria.

Avui celebrem la commemoració
litúrgica de sant Josep artesà: l'home
en qui Déu va confiar perquè tingués
cura de Jesús i de la Mare de Déu, els
seus dos grans tresors a la terra.

Aquesta festa, veritable pòrtic del
mes de Maria, ens convida a
endinsar-nos més profundament en
la llar de Natzaret. I no oblidem que
aquesta llar perviu ara en l'Església,
veritable família de Déu; en les llars
dels cristians, i en aquesta petita
família dins de l'Església, que és la
prelatura de l'Opus Dei.

Al llarg d'aquest any marià, preguem
i preguem amb perseverança i de
manera molt especial per la
institució familiar, perquè reflecteixi

amb plenitud el disseny de Déu i s'acomodi al model diví que ens ha estat mostrat a Betlem, a Natzaret i en qualsevol lloc on Jesús descansava dels fatigosos viatges. Com no pensar també en la casa de Betània, on Llätzer, Marta i Maria li oferien allotjament perquè el Mestre reposés, esmerçant-se per brindar-li el bo i millor! Per això, el nostre Pare -ho coneixeu bé- anomenava Betània els sagraris i ens impulsava a tenir detalls d'atenció i d'afecte molt freqüents amb Nostre Senyor, adorant Jesús, amb Maria i amb Josep.

Encara que en tot moment tractem de reproduir en les nostres llars l'ambient de la Sagrada Família, no ens ha d'estranyar que, de vegades, no sapiguem reflectir la serenitat que hi va regnar sempre. Considerem allò que els va passar a Maria i Josep, quan van haver de fugir precipitadament de la persecució

d'Herodes; sense oblidar que, a l'Església primitiva, al costat de les descripcions de l'harmonia que unia els primers cristians, no manquen pàgines on es relata com s'ennuolava en ocasions la pau, a causa de les persecucions, de les incomprensions de l'ambient o, fins i tot, del mal comportament d'alguns. Tanmateix, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, van superar aquells obstacles i van ser fidels a Jesucrist amb una lleialtat serena.

En el si d'una llar poden sorgir diferències esporàdiques i trencar-se, almenys per moments, el clima d'afecte tan propi d'una vida de fe. En aquests casos -com sempre- s'ha de recórrer a la pregària, per recompondre fins a la més mínima fissura entre els membres de la família, i també per col·laborar al bé de la societat, ja que **hi ha un vincle estret entre l'esperança d'un poble i l'harmonia entre les generacions**

[1]. I afegia el Papa en una altra ocasió: **la unió de fraternitat que es forma a la família entre els fills, s'esdevé en un clima d'educació en l'obertura als altres, és la gran escola de llibertat i de pau (...).** Potser no sempre som conscients, però precisament la família introdueix la fraternitat en el món! [2].

En els últims anys de la vida, sant Josepmaria va mantenir trobades amb moltes persones que li exposaven els seus petits i no tan petits problemes, i li demanaven consells. No era infreqüent que els pares i mares de família patissin perquè alguns dels seus fills o de les seves filles es mostraven rebels en arribar a l'adolescència. El nostre Fundador mirava de tranquil·litzar-los i els recordava que, a aquesta edat, la rebel·lia ha existit sempre, encara que potser en temps recents ha pres més relleu. Però el remei,

juntament amb la pregària, no ha canviat: ***que estiguis serè amb els fills, que no els etzibis una clatellada perquè sí. Els nois es posen rabiosos, tu et molestes, pateixes perquè els estimes molt i, a més, t'has de desenfadar. Tingues una mica de paciència, renya'ls quan ja se t'hagi passat l'enuig, i a soles. No els humiliïs davant dels altres germans. Parla'ls raonant una mica, perquè s'adonin que han d'obrar d'una altra manera, perquè així agraden a Déu. Així, els vas educant i, el dia de demà, podran obrir-se camí en la vida i ser bons cristians i bons pares de família, si Déu els porta per aquí.***

De manera que el primer que cal fer és evitar els dos extrems: l'excessiva bondat i el rigor [3].

Sant Josepmaria va prendre aquesta manera d'obrar de l'Evangeli. En les

converses amb els pares, és fàcil reconèixer les instruccions del Senyor sobre la pràctica caritativa de la correcció fraterna, encara que en aquests casos no se li atribueixi pròpiament aquest nom. A l'Opus Dei, tots hem d'esmerçar-nos per posar per obra aquest compromís cristià tan unit als ensenyaments del mateix Jesucrist. S'entén així que per al nostre Pare, entre les preguntes que formulava per prendre el pols en arribar a un centre, hi figurava aquesta: es viu la correcció fraterna?

Hem après que sant Josep rebia missatges del Cel durant el son; i, fixant-se en aquest fet, el Papa adverteix que **no és possible una família sense somiar. Quan en una família es perd la capacitat de somiar, els nois no creixen; l'amor no creix, la vida es debilita i s'apaga** [4]. I ofereix als pares i mares la següent invitació, perquè la considerin cada dia abans de retirar-

se a descansar:Avui he somiat amb el futur dels fills? Avui he somiat amb l'amor del marit, de la muller? Avui he somiat amb els pares, amb els avis que van portar la història fins a mi? [5].

Són qüestions que, d'una manera o d'una altra, cal que tots ens plantegem. Considerem diàriament si preguem pels germans i les germanes en l'Obra, per les nostres famílies i per les persones que freqüenten la tasca apostòlica; si demanem a Déu el millor per a ells, allò que més necessiten; si pensem en l'oració com ajudar-los..., si sabem prestar-los serveis sense esperar res a canvi: ja ens estimen!

Amb gran poder -així s'explica en el llibre dels Fets- els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesús, el Senyor, i la gràcia abundosa de Déu actuava en ells [6]. A impulsos de l'Esperit Sant, superaven amb

optimisme els obstacles que s'oposaven a la seva tasca; i fins i tot s'omplien de goig si havien de patir injúries, presó, assots, pel nom de Jesús [7]. Aquesta fortalesa d'ànim, aquest créixer-se davant les contradiccions, es reforçava amb les atencions que la Mare de Jesús -Mare també de cada un d'ells- els dispensava. Des que el Paràclit va descendir a la Pentecosta, la tractaven amb més confiança filial. ***L'oració dels deixebles*** -escriu el nostre Pare a aquest propòsit- ***acompanya l'oració de Maria: era l'oració d'una família unida*** [8]. Així hem de procedir nosaltres, especialment durant el tradicional romiatge de maig, que enguany guarda un contingut únic: deixar confiadament a les mans de la nostra Mare l'oració de l'Església pels fruits del Sínode sobre la família, que se celebrarà a l'octubre.

A més, demà es compleixen vuitanta anys de la data en que va néixer a l'Obra aquest costum del romiatge de maig, que ja han fet molt seu milions de persones arreu del món. Tot recordant aquell 2 de maig de 1935, al cap de molts lustres, en una de les últimes visites marianes al santuari de Nostra Senyora de Sonsoles, sant Josepmaria s'expressava així:

pregueu molt a la Santíssima Verge en el mes que comença. Els romiatges de maig són una cosa meravellosa. Jo vaig ser ahir a Sonsoles i considerava que si tots els qui durant el mes de maig van de romiatge, arreu del món -a Europa, a Àsia, a Àfrica, a Amèrica i a Oceania-, anessin a Sonsoles uns darrere d'altres, estaria anant i venint gent a aquesta ermita de la Mare de Déu, sense interrupció, des de l'1 de gener fins al 31 de desembre [9].

Amb la pietat i la determinació de tots, ben units al Papa, als bisbes i als altres cristians, alcem una súplica intensa per l'Església, pel món, per les famílies, per la societat civil. Així les activitats personals i corporatives en servei de les ànimes es desenvoluparan més i s'ompliran d'eficàcia. El nostre Pare afirmava que ***totes les tasques apostòliques i els instruments per a posar-les en marxa són onus et honor, càrrega i honor (...) dels Numeraris, dels Agregats, dels Supernumeraris; i també dels Cooperadors.***

S'enganyaria i tindria mal esperit i poca generositat qui pensés que aquestes empreses són només cosa dels Numeraris, perquè de nosaltres cal que es pugui dir sempre, en parlar dels nostres afanys apostòlics, allò que es llegeix als Fets: multitudinis autem credentium erat cor unum et anima (Ac 4, 32), tota la multitud

dels fidels tenia un sol cor i una mateixa ànima [10].

A la penúltima setmana d'abril, vaig ser a València, on -convidat pel Cardenal arquebisbe- vaig celebrar a la catedral una Missa d'acció de gràcies per la beatificació del beat Álvaro i vaig pronunciar una conferència sobre el seu treball en el concili Vaticà II. A més, vaig reunir-me amb moltes filles i molts fills meus, i amb persones de totes les edats que participen en la tasca de l'Obra. Ajudeu-me a agrair a Déu els fruits espirituals que Ell hagi volgut suscitar. Acompanyeu-me també en l'acció de gràcies per l'ordenació presbiteral d'un bon grup de germans vostres, Numeraris, el proper dia 9, a la basílica de Sant Eugeni. *Deo omnis gloria!*

Acabo, filles i fills meus, amb el record de la novena de sant Josepmaria a la Mare de Déu de

Guadalupe, al maig de 1970. Va acudir allà per pregar per l'Església, pel Sant Pare, per l'Opus Dei. Tants de fruits que va produir! Seguiran abundant, per la bondat de Déu i la intercessió de la Verge Santíssima, si ens afanyem a seguir quotidianament els passos del nostre Pare, com de manera tan lleial va fer el beat Álvaro. Acudim a la seva intercessió especialment el proper dia 12, data en què celebrarem per primera vegada la seva memòria litúrgica.

Amb tot afecte, us beneeix i us torna a demanar pregàries

el vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 maig 2015

[1] Papa Francesc, *Discurs en l'audiència general*, 11-II-2015.

[2] Papa Francesc, *Discurs en l'audiència general*, 18-II-2015.

[3] Sant Josepmaria, *Notes d'una reunió familiar*, 24-XI-1972.

[4] Papa Francesc, *Trobada amb les famílies a les Filipines*, 16-I-2015.

[5] Ibid.

[6] Ac 4, 33.

[7] Cfr. Ac 5, 41.

[8] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 141.

[9] Sant Josepmaria, *Notes d'una reunió familiar*, 29-IV-1969.

[10] Sant Josepmaria, *Carta 31-V-1954*, n. 34.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-
prelat-maig-de-2015/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-prelat-maig-de-2015/) (08/08/2025)